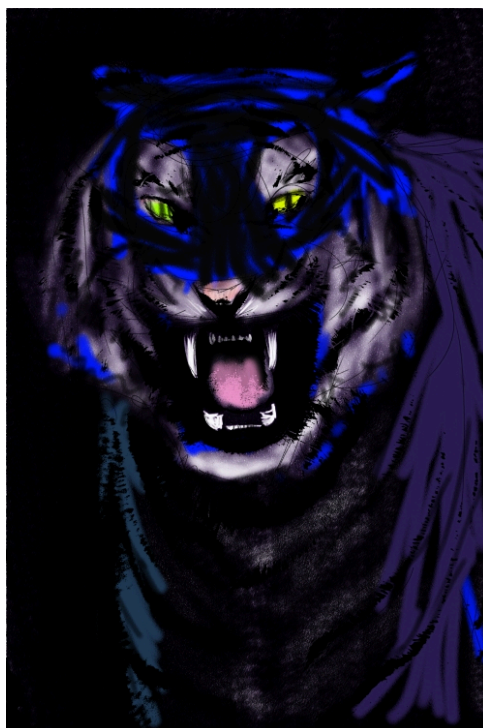

Tiger in the night - Tiger in the light

Uffe Stadil Christoffersen

2011

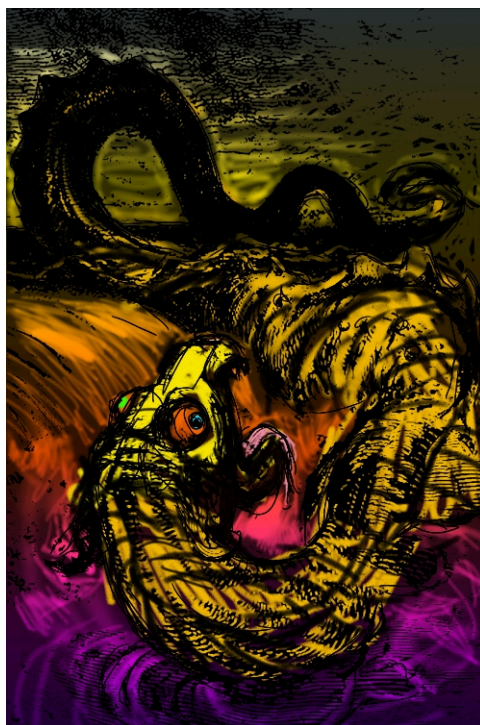

Tiger in the night - Tiger in the light

af

Uffe Stadil Christoffersen

Et dramatisk lys mod en sort baggrund, får billedet til at gløde. Maleriet forstiller et barsk sort tigerhovede med lysende gulgrønne øjne og et stort, rødt brølende gab med store skarpe, hvide hjørnetænder. Sort er den fuldgyldige farve, der bedst egner sig til at føre dramaet i mit maleri til sit yderste klimaks.

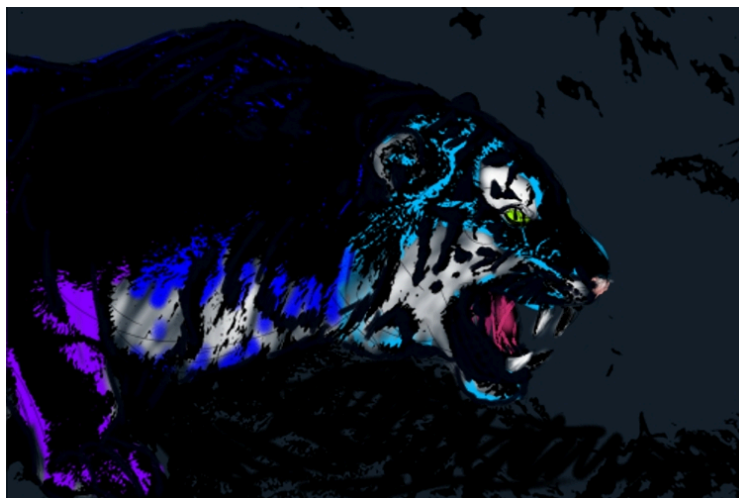

"...Der slog nu en sky op, omgivet af flammer; den rullede gennem afgrunden og formørkede alt under mig, så dybet dernede blev sort, og larmede med en forfærdelig lyd.

Først var der intet at se, andet end en begsort uvejrssky, men da jeg kikkede mod øst, opdagede jeg mellem skyerne en fos af blod og ild, og ikke langt fra mig fik jeg nu øje på en vældig tiger, hvis sribede bugtninger skiftevis steg og sank. Til sidst sneg en flammende tiger sig ud af krattet. Langsomt rejste den sig som en gylden bjergryg, og jeg opdagede dyrets øjne der glødede som ild. Den fejede blade og grene bort fra sig, så det stod op i vældige hvirvler. Og nu så jeg, at det var den sorte tigers hoved. Panden var sribet, men af grønt og purpur, og snart så jeg en mund med en rød tunge og store knivskarpe tænder der kunne knase gennem levende kød og knogler. Tigeren strøg ind imellem junglens træer, så den sorte vegetation farvedes af lysende blodstriber. Den var på vej hen imod mig med et åndevæsens rasende hast.

Jeg vågnede, så forsvandt det frygtelige syn, og jeg fandt mig selv siddende på en dejlig flodbred i måneskin..."

– frit efter William Blake.

SORT

Sort opfattes ofte som noget ildevarslende, noget mystisk, der forbindes med ting der har med frygt eller død at gøre.

Den kinesiske gud Cai-Shen, rigdomsguden, er normalt portrætteret ridende på en sort tiger. Han har forskellige magiske kræfter, som f.eks at afværge torden og lyn.

En farves symbolske betydning afhænger naturligvis af den sammenhæng, den indgår i, og betydningen kan variere fra den ene historiske periode til den anden. Der er ligeledes forskel på farvers symbolske betydning i kulturområder, der henholdsvis har været domineret af kristendommen, jødedommen, den islamiske tro, buddhismen eller andre trosretninger.

Sort er en fællesbetegnelse for alle sorte farver. En egentlig ren sort eksisterer ikke, da den kun opstår når al lys er væk, hvilket jo udelukker vores mulighed for at se den.

En mere eller mindre sort vil altid være mørk, medens en mørk farve ikke behøver at være sort. F.eks. er en kraftig blå farve ikke sortagtig, men langt mørkere end en tilsvarende gul farve.

Når en farve i sin optimale styrke beskygges, vil denne mørkning fremkalde sorthedsfornemmelser. Denne fornemmelse kommer hurtigst frem i gule farver, men senere og langt mindre iøjenfaldende hos de røde, violette og blå.

Mens en hvid farve, ved beskygning bliver grå, vil en varm gul farve ved beskygning ændres til gulbrun, medens orange bliver til brun og rød til rødbrun. For disse kulører har skyggefarverne særlige navne fordi udseendet har ændret sig mere radikalt og kan sammenlignes med farverne; okker, rød okker og Caput Mortuum. For beskyggede violette, blå og grønne farver har man ingen særlige betegnelser.

Michel Eugène Chevreul (1786-1889), der var farvekemiker, studerede farvernes gensidige påvirkning, og hans værk: "Loven for Farvernes Simultankontrast" (De la Loi du contraste simultané des couleurs. 1839), blev det videnskabelige grundlag for det impressionistiske maleri.

Eugene Chevreul, havde bemærket, at den sorte farve aldrig bliver fuldkommen sort, så han besluttede sig til at skelne mellem fysisk sort og den absolutte sorte, hvor der ikke er noget reflekterende hvidt lys. For at opnå en absolut sort, havde han sindrigt udtænkt følgende system: Man skærer en cirkel i et stykke hvidt (eller tonet) karton, og bagved den cirkulære åbning anbringes en omhyggeligt sortfarvet kegle af papir. Set fra en kort afstand virker hullet meget sortere, end en tilsvarende cirkulær udskæring af et hvilket som helst stykke sort velourstof, klistret op på det hvide karton ved siden af hullet.

DEN SORTE OG HVIDE TIGER

De sorte og hvide tigre er begge varianter af enkelte tigre og er ikke en særskilt art fra et specifikt geografiske sted.

Man har længe ment, at den sorte tiger var en ren imaginær opfindelse. Gennem tiderne er der blevet rapporteret om mange iagttagelser af den sorte tiger, men længe var der ingen beviser for dennes eksistens. De iagttagelser der blev rapporteret om, kunne dreje sig om bengalske tigre hvis skind var usædvanlig mørke, eller at lys og skygge i junglen, kunne give fejlagtige indtryk af et dyrs farve. Det kunne også være store sorte pantere der fejlagtigt opfattedes som tigre.

I 1773 havde den britiske kunstner James Forbes sin tjeneste i det britiske East India Company i Kerala, i sydvest Indien. Her malede han en akvarel forestillende en sort tiger. Dyret blev skudt et par måneder senere af de britiske soldater, og akvarellen er gået tabt, men Forbes beskrivelse af den overlever:

"Jeg fik mulighed for også at tegne et portræt af den sorte tiger efter at den, et par måneder senere, var blevet skudt, og forelagt øvrigheden som en stor begivenhed. Den var helt sortstribet på samme måde som en kongetiger, men med en rigdom af mørke nuancer, bestående af sorte farver, tilføjet lilla. Min blyant er meget mangelfuld i forsøget på at vise disse blandede nuancer; jeg ved heller ikke hvordan man skal beskrive dem bedre, end ved at sammenligne dem med rigdommen af sorte toner, der kan observeres i et sort fløjlsklæde".

I 1993, fandt man hos nogle krybsskytter i Indien, et sort tigerskind, der ikke kunne forveksles med et sort panterkind. Skindet var dog ikke helt sort, men striberne var så brede at de gik sammen til hvad der kunne minde om en sort frakke, der lå hen over ryggen på tigreren og gjorde den gulbrune baggrund mellem dem, næsten usynlig.

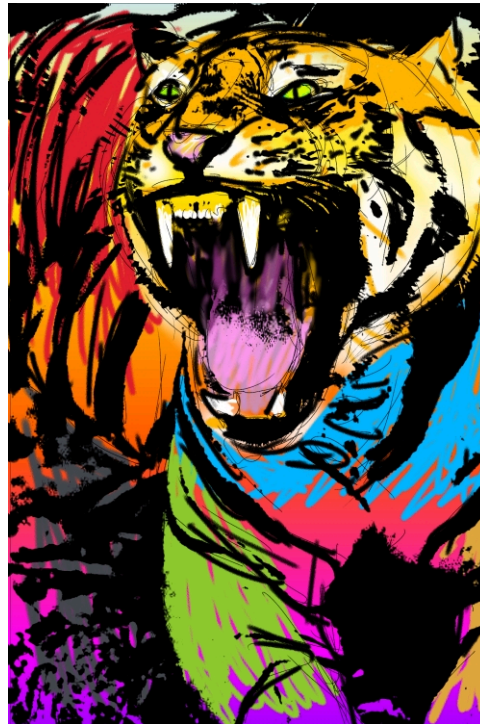
Det sidst bekræftede tilfælde af iagttagelsen af den sorte tiger, er fra juni 2007, hvor en sort huntiger og hendes unger, også sorte, blev set og fotograferet.

Den sorte tiger er altså ikke en myte.

Rygterne om eksistensen af de hvide tigre, opstod i slutningen af det nittende århundrede. Der var på det tidspunkt kun rapporteret om et par stykker.

Forfaderen til alle hvide tigre er utvivlsomt Mohan, en ung Bengalsk albinotiger, der blev fanget i live af maharajaen af Rewa og som fik navnet Mohan.

Da den unge hvide tiger blev kønsmoden, blev han præsenteret for en huntiger ved navn Begum. De fik to kuld, og ungerne var alle orange-gule med sorte striber. Målet var at få flere hvide tigre så en af kulletts huntigre, Radha Mohan blev krydset med Mohan og der blev født fire hvide tigre. Således opstod de hvide tigre.

MALERIET

Den sorte farve jeg oftest anvender i mit maleri, er vinstoksort som jeg får her i sydfrankrig, hvor vinstokkene vokser lige uden for min dør. Da de hvert år skal beskæres og da der ind imellem er vinmarker der bliver pløjet op, er det forholdsvis let at få fat på vinstokke og grene. Vi anvender også vinstokke som brænde i pejsen.

Den farve der fremstilles af vinstokke, er den bedste sorte farve jeg kan få at male med. For at fremstille farvestoffet, tørres og glødes vinstokkene. Der opstår en slags trækul som derefter bliver pulveriseret til et pigment der har en meget smuk dyb sort farve med et blåligt skær.

Den romerske arkitekt Vitruvius (ca. 75 f.kr.-25 f.kr.) sagde om vinstoksort: "Den sorte farve bliver lige så god som vinen er god, og med den fineste vinstok som giver den bedste vin, kan man fremstille en sort der kan imitere en Indigo blå". På latin blev farven kaldt "Negrum Optimum".

Jeg maler på det rå hørlærred, på fransk kaldes det "Lin Fresque". Hørs naturlige farve er en neutral grund, som er velegnet til at male tigerstriberne i min billedkomposition. Først maler jeg striberne op med en pastos hvid farve, og for at give disse linier karakter og liv, maler jeg vinstoksort ind i den våde farve. Jeg maler, lange sorte dynamiske penselstrøg med den pastose farve, således at striberne følger dyrets krop og på den måde giver tigreren volumen. Den eksplosive, zigzagstribede penselskrift er et meget vigtigt element i mine malerier. Det er med disse striber jeg beskriver tigreren vildskab og energi, det der kendetegner rovdyrets karakter.

De sorte penselstrøg, som synes at svæve en lille smule foran og bagved lærredets flade, kan siges at "omskrive det tomme" og dermed skabe tigreren form og rummet i billedet. Derved får lærredet, og de dertil kontrasterende penselstrøg, en betydning som tilsammen når langt ud over dem begge.

Tigreren er et rovdyr, der lever af vold og mord, og som har blod på klørerne og kødstumper mellem tænderne. Man kan tale om en forfærdelsens skønhed, en styrkens majestæt, som jeg lader leve gennem mine malerier.

Den heftige tiger, med de glødende øjne, lever som en brændende tilstedeværelse i den mørke jungle. Som William Blake udtrykker det i digtet: The tyger, fra hans "Songs of Innocence and Experience":

*Tyger, Tyger, burning bright,
in the forest of the night,
What immortal hand or eye,
Could frame thy fearful symmetry?*

Tiger in the night - Tiger in the light

©Uffe Stadil Christoffersen 2011 - email: uffechristoffersen@me.com - Place de l'Eglise, 30580 Fontarèches, Frankrig.

www.uffechristoffersen.dk <http://web.mac.com/uffechristoffersen>